Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

PRZEMYSŁ SZKLANY

CZASOPISMO ZWIĄZKU HUT SZKLANYCH w POLSCE.

Rok 1 | Warszawa, 20 sierpnia 1935 r. | Nr. 5-6

Redakcja i Administracja: Warszawa, ul. Traugutta 3, tel. 291-29

Adres telegraficzny: „HUTSZKŁO"

Prenumerata wynosi z przesyłką w kraju zł. 1.50 kwartalnie. Od 1 czerwca do końca 1935 r. zł. 3.50 gr. Numer pojedyńczy 30 gr.

T R E Ś Ć:

IMPORT I EKSPORT SZKŁA I WYROBÓW SZKLANYCH

za I półrocze 1935 roku

Pozycja taryfy celnej	NAZWA TOWARU	PRZYWÓZ				WYWÓZ			
		I—VI 1935		I—VI 1934		I—VI 1935		I—VI 1934	
		kg.	zł.	kg.	zł.	kg.	zł.	kg.	zł.
897	Szkło rozdrobione: emalja w kawałkach lub proszku . . .	89.600	147.000	35.500	72.000	10	10	3.000	5.000
898	Cegiełki, pustaki, płyty, płytki dachówki, ze szkła	40	1.000	20	100	—	—	400	200
899	Butelki, gąsiory, słoje i t. p., służące do stałego przechow. płynów i innych towarów, chociażby z odlanemi lub wyciskanemi literami, napisami, godłami, lecz bez innych ozdób, — nierżnięte, nieszlifowane, oprócz osobno wymienion.	8.800	11.000	7.000	14.000	56.900	30.000	78.300	59.000
900 p. 1-3	Wyroby, oprócz osobno wymien., ze szkła białego, półb.. nieszlif., nierżn., chociażby z przyszlif. szyjk., korkami, pokrywk., także wyrówn. dnami, brzeg. oraz z odlan. lub wycisk. deseniami, godłami, napis., lecz bez innych ozdób prasowane lub lane, dęte, rurki, pręty	94.800	319.000	55.800	180.000	119.700	154.000	263.000	393.000
900 p. 4	wszelkie naczynia laborat.. chociażby z podziałk., ampułki i t. p. wyroby z rurek	7.400	96.000	6.300	87.000	200	3.000	100	300
901—902	Naczynia do przechow. wyrobów perfum. i kosmetyczn. szlifowane, polerowane. rżnięte, ze szkła białego, mlecznego, barwnego . .	7.700	25.000	1.500	3.000	10	1	30	1
903	Wyroby ze szkła biał. szlifow. polerow. rżnięte, lecz bez innych ozdób	3.100	36.000	1.000	16.000	26.900	45.000	32.500	69.000
904	Wyroby ze szkła w masie zabarwionego, dwuwarstwowego, mlecznego, matowan., oprócz osobno wymien. karbowanego, z powierzchnią spękaną (craquelé), lodową	4.900	37.000	9.100	48.000	100	1.000	3.800	7.000
905	Wyroby, objęte poz. 900, 901, 902, 903, 904, oprócz osobno wymien., z dodatkiem pospolit. materjał., niestanow. ozdób	1.300	14.000	400	3.000	18.500	41.000	2.100	5.000
906	Wyroby ze szkła wszelk. gatunku ozdobne, oprócz osobno wymienionych, jako to: z wytrawionemi, matowanemi, lub malowanemi wzorami, malowidłami, emalją, złoceniem, srebrzeniem, ozdobami z pospolitych lub kosztownych materjałów	1.900	46.000	500	17.000	31.500	58.000	8.100	20.000
907	Szkło w postaci łusek, kulek, soczewki do kieszonk. lamp elektrycznych	1.200	3.000	200	1.000	—	—	—	—
908	Gotowe naczynia do termosów, chociażby posrebrzane . . .	1	10	30	300	—	—	100	400

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

PRZEMYSŁ SZKLANY

CZASOPISMO ZWIĄZKU HUT SZKLANYCH w POLSCE.

Rok 1 Warszawa, 20 sierpnia 1935 r. Nr. 5-6

Redakcja i Administracja: Warszawa, ul. Traugutta 3, tel. 291-29

Adres telegraficzny: „HUTSZKŁO"

Prenumerata wynosi z przesyłką w kraju zł. 1.50 kwartalnie. Od 1 czerwca do końca 1935 r. zł. 3.50 gr. Numer pojedyńczy 30 gr.

Inż. Józef Peszel.

Dobór materjałów ogniotrwałych do pieców szklarskich.

II

Z przytoczonego powyżej (patrz „Przemysł Szklany" Nr. 4) wynika, że jakość szamotowych bloków wannowych i ich wytrzymałość w pracy zależy od całego szeregu czynników, a mianowicie: od składu chemicznego i mineralogicznego gliny wiążącej i szamotu, ich wytrzymałości termicznej, właściwości fizycznych, wzajemnego procentowego stosunku, rodzaju przemiału, sposobu przerabiania masy przed formowaniem, procesów formowania, suszenia, wypalania, studzenia po wypalaniu i t. p. Wszystkie te czynniki muszą być drogą doświadczeń i na podstawie rezultatów badań gotowych produktów ustalone i po osiągnięciu zadawalających rezultatów ściśle przestrzegane.

Przy produkcji bloków szamotowych na dno i ściany wanien największa uwaga winna być zwrócona na właściwy dobór surowców: gliny wiążącej i szamotu.

Przy przeprowadzeniu prób na przydatność surowców do wyrobu materjałów szamotowych dla potrzeb przemysłu szklanego przed ich stosowaniem, należy uwzględniać tylko takie surowce, które można otrzymywać w dowolnej ilości przy niezmieniających się właściwościach.

Bloki wannowe znanych marek zagranicznych wyborową swą jakość i niezmieniające się właściwości zawdzięczają w pierwszym rzędzie temu, że do ich fabrykacji od szeregu lat są używane stale jedne i te same surowce, podlegające stałej kontroli w naukowo-doświadczalnych pracowniach, istniejących przy fabrykach wyrobów szamotowych.

Jako przykład można przytoczyć znaną na całym świecie i szeroko stosowaną dla potrzeb przemysłu szklanego glinę ogniotrwałą z miejscowości Grossalmerode w Niemczech. Glina ta wyróżnia się dużą zawartością krzemionki (około 70% w stanie nieprzeżarzonym), małą zawartością tlenku glinu (około 20%), dużą zawartością glinki „Tonsubstanz„ 93%, grubość ziarna (0,0—0,025) stosunkowo niewielką wytrzymałość termiczną (28—29 St. Segera), posiada jednak przytem cały szereg niezwykle cennych właściwości nadających wyrobom z tej gliny dużą odporność na działanie masy szklanej. Pokłady tej gliny są niezwykle bogate i jest ona racjonalnie eksploatowana, wobec czego fabryki wyrobów szamotowych, używające tego surowca do wyrobu materjałów szamotowych dla potrzeb przemysłu szklanego, mają do dyspozycji na długie lata surowiec o wszechstronnie zbadanych i niezmieniających się właściwościach, a odbiorcy tych fabryk gwarancję otrzymywania wyrobów odpowiedniej jakości.

W naszych warunkach sprawa zaopatrywania się w surowce przez fabryki wyrobów szamotowych przedstawia się zupełnie inaczej. Na porządku rzeczy jest przerzucanie się z jednego surowca na drugi. Wynika to, jak i przy całym szeregu surowców pochodzenia mineralnego do innych celów, z nienależytego eksploa-

towania naszych bogactw naturalnych, niedostatecznego ich zbadania, często spotykanej niefachowości osób zajmujących się tą sprawą i t. p. W rezultacie tego krajowe fabryki wyrobów szamotowych mają do dyspozycji coraz to inne surowce, które nie mogą być w sposób wszechstronny zbadane. W większości wypadków nowe surowce badane są tylko na wytrzymałość ogniową, co, jeżeli chodzi o surowce mające mieć zastosowanie do wyrobów dla potrzeb przemysłu szklanego, nie jest wystarczające.

Nadmienić również trzeba, że fabryki wyrobów szamotowych używają w dużych ilościach do fabrykacji łom szamotowy pochodzącego z rozbiórki starych pieców przemysłowych. Materjału tego dostarcza fabrykom szamotowym Górny Śląsk ze swych zużytych i przebudowywanych pieców. Tego rodzaju materjał w żadnym wypadku nie może być stosowany do wyrobu szamotowych bloków wannowych, gdyż jego właściwości są niezwykle różnorodne i nie mogą być utrzymane w stałych granicach.

Do wyrobu bloków szamotowych na dno i ściany wanien należy używać szamot z wypalanej gliny o odpowiednim do tego celu składzie chemicznym i należytych fizycznych i termicznych właściwościach.

Bloki wannowe, z powodu drobnoziarnistej i zwartej masy i ostrego wypalania, są bardzo twarde i trudno dają się obrabiać młotkiem. Dla ułatwienia pracy przy dopasowywaniu bloków podczas budowy, winny one posiadać prawidłową formę o powierzchniach równych, gładkich bez wypukłości i wklęśnięć. By uniknąć zniekształcenia bloków, należy podczas procesów formowania, suszenia, transportowania do pieców i wypalania, zachowywać jak najdalej idące środki ostrożności.

B. Płyty na trzon pieców donicowych.

Warunki pracy pieców donicowych różnią się od warunków pracy pieców wannowych, w związku z tem płyty do wykładania trzonu pieców donicowych, czyli t. zw. ławy lub płyty ławowe, odpowiadać muszą innym, aniżeli bloki wannowe, wymaganiom.

Ponieważ w piecach donicowych zachodzą częste i szybkie zmiany temperatury, płyty ławowe muszą posiadać należytą odporność na te zmiany. W tym celu sa one wykonywane o strukturze gruboziarnistej i niezbyt zwartej. Wprawdzie zmniejsza się przez to w pewnym stopniu odporność materjału na działanie płynnej masy szklanej; ponieważ jednak płyty ławowe nie znajdują się pod nieprzerwanem rozkładającem działaniem topiącej się i roztopionej masy szklanej, jak to ma miejsce przy blokach wannowych, wytrzymałość w pracy płyt ławowych o strukturze gruboziarnistej jest dostateczna.

Płyty ławowe przeważnie narażone są na działanie znacznie wyższej temperatury, aniżeli bloki wannowe, dlatego też posiadać powinny wyższą od tych ostatnich wytrzymałość termiczną. Z tych względów do wyrobu płyt ławowych stosuje się zwykle masę szamotową o większej zawartości tlenku glinu (około 40% Al_2O_3) i wytrzymałości ogniowej 33-34 stożka Segera.

Do wykładania trzonu pieców donicowych używane są zwykle płyty dużych rozmiarów. Długość i szerokość tych płyt często przekracza 1,0 metr., a grubość wynosi 150-250 mm. Przy takich wymiarach, wykonane nawet z najlepszego materjału płyty wykazują przy temperaturze panującej w piecach donicowych zmniejszanie swej objętości. Pomimo szczelnego dopasowania płyt jednej do drugiej w czasie budowy, po krótkiej pracy pieca powstają między płytami mniej lub więcej szerokie szpary, w których zbiera się płynna masa szklana i, torując sobie drogę między niżej położonemi warstwami płyt, stopniowo niszczy trzon pieca.

Należytą wytrzymałość dolnej części pieców donicowych osięgnąć można tylko przy stosowaniu płyt ławowych, posiadających najmniejszą osiągalną w praktyce kurczliwość przy długotrwałym działaniu wysokiej temperatury.

W celu osiągnięcia mniejszej kurczliwości płyt ławowych można wprowadzać w skład masy w pewnych granicach gruboziarnisty kwarcyt, Tą drogą podnosi się również punkt zmiękczenia masy i dzięki temu płyty ławowe przy najwyższej panującej w piecu donicowym temperaturze łatwiej wytrzymują, nie deformując się, ciśnienie ciężaru szkła w donicach i ciężaru donic.

Pozatem jakość płyt ławowych jest zależna od tych samych czynników, co i jakość bloków wannowych, t. j. od właściwego doboru surowców i należytych metod i procesów fabrykacji.

Należy nadmienić, że produkcja płyt ławowych ze względu na gruboziarnistość masy, jest bardziej aniżeli wyrób bloków wannowych, zbliżona do produkcji zwykłych wyrobów szamotowych, i dlatego nie nastręcza większych trudności i płyty ławowe mogą być z powodzeniem produkowane przez liczne krajowe fabryki szamotowe.

(d. c. n.)

Rafinowanie szkła.

Fachowa prasa zagraniczna poświęca obecnie dużo uwagi metodom rafinowania szkła.

Poniżej podajemy krótki opis głównych przetworów chemicznych, używanych do rafinowania szkła i sposób ich użycia.

Bezwodnik arsenamy (arszenik) As_2O_3 wprowadzony w kawałach do płynnej masy szklanej doskonale miesza szkło i ulepsza jego jednolitość (homogenność). Dodany w postaci proszku do namiaru (szychty) nie powoduje żadnych zmian, nie ułatwia topienia i rafinowania szkła. Ilość arszeniku nie powinna przekraczać 0,2% ilości piasku; przy użyciu większej ilości na powierzchni płynnej masy szklanej pojawia się pianka zawierająca ziarnka piasku.

Jednocześnie użycie arszeniku i saletry (azotan potasu) daje b. dobre wyniki. Schott tłumaczy to reakcją jaka powstaje podczas topienia szkła — wolny tlen z azotanu potasu zamienia arszenik na arsenat zasadowy, który rozpada się przy wysokiej temperaturze; jednocześnie mocny tlen, ulatniając się, miesza masę szklaną, przyspieszając rafinowanie. Według Zschimera szkło sodowo-wapniowe o dużej zawartości glinu, zwykle trudne do rafinowania przy zastosowaniu arszeniku z azotanem potasu rafinuje łatwo szkło.

Normalna doza: As_2O_3 — 0,2 kg. + KNO_3 — 2 kg. na 100 kg. piasku. —

Bezwodnik antymonu - (tlenek antymonu) Sb_2O_3 użyty bez domieszki — działa identycznie jak arszenik czyli jest mało aktywny, natomiast z domieszką saletry (azotan potasu) rafinuje bardzo energicznie. Próby topienia szkła przy użyciu tlenku antymonu w ilości do 5% dały ujemny rezultat. Normalna doza: Sb_2O_3 — 0,5 kg. + KNO_3 — 2-3 kg. na 100 kg. piasku.

Azotan potasu - (Saletra) KNO_3 rozpada się przy wysokiej temperaturze podczas rafinowania szkła. Działanie saletry jest b. powolne. Przy użyciu z domieszką arszeniku lub tlenku antymonu rafinowanie staje się bardzo energicznem.

Siarczan sody — (bezwodna sól glauberska) Na_2SO_4 stanowi główne zanieczyszczenie węglanu sodu, wyrabianego według systemu Leblanc'a. Przy użyciu tej sody wprowadza się do namiaru i siarczan sodu. Przy zastosowaniu sody amoniakalnej, produkowanej według sposobu Solvay'a zauważono, że rafinowanie szkła idzie oporniej niż z sodą Leblanc'a, i zaczęto dodawać siarczan sodu. Niektórzy fabrykanci sody dostarczają mieszankę sody amoniakalnej zawierającą 90% węglanu sodu i 10% siarczanu sodu. Normalna ilość siarczanu sodu wprowadzanego do namiaru nie powinna przekraczać 1,5% do 2% ilości piasku. (Byłoby pożądane użycie mieszanki z 90% sody amoniakalnej, 5% siarczanu sodu i 5% siarczanu amoniaku. Przypisek St. Ł.)

Węgiel i siarka używają się przy topieniu szkła oranżowego; szczególnie siarka wywołuje intensywne działanie. Dozy są zależne od koloru jaki chcemy uzyskać.

Chlorek sodu - (sól zwykła kuchenna) Na Cl dodany do namiaru w znacznym stopniu skraca czas topienia szkła. Normalna doza 3-4% na 100 kg. piasku.

Sole fluoro-wodorowe (fluorki) wprowadzone do namiaru w niewielkiej ilości stwarzają lepsze warunki topienia szkła. (Glashutte Nr. 26/35 r.) przyspieszają topienie i w znacznym stopniu rozświetlają masę szklaną. Próby prof. Springera i prof. Killera z Haidy dowiodły, że dodanie 2% fluorków wywiera dodatni wpływ na łatwiejsze topienie masy szklanej. Badania wykazały, że w tych warunkach jest możliwość otrzymania zupełnie czystego, wolnego od pęcherzyków powietrznych i zupełnie jednolitego (homogennego) szkła.

Sole amonowe (patrz Nr. 3 Przemysłu szklanego).

Inż. St. Ł.

Skarbowość, podatki i cło.

OKÓLNIKI MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 23 czerwca 1935 r., L. D. VI. 5058/2/35

w sprawie skupu zwrotnego butelek po wyrobach monopolowych.

Według informacyj posiadanych przez Ministerstwo Skarbu, detaliczni sprzedawcy wyrobów Państwowego Monopolu Spirytusowego czynią niejednokrotnie trudności konsumentom wyrobów monopolowych, pragnącym spieniężyć opróżnione butelki i to nietylko co do wysokości ceny, lecz również co do nabycia butelek wogóle.

Częściowo potwierdzają wspomniane informacje dane statystyczne, z których wynika, iż skup zwrotnych butelek w stosunku do ilości butelek sprzedanych z wyrobami Państwowego Monopolu Spirytusowego w poszczególnych okręgach Państwowych Wytwórni Wódek przedstawiał się ostatnio (w miesiącu marcu b. r.) jak następuje:

Wytwórnie	dla pojemności 1 litr.	½ litr.	¼ litr.	1/10 litr.
	skup w procentach sprzedaży			
Warszawa	55	44	48	61
Łódź	43	24	31	52
Poznań	45	10	8	11
Starogard	58	22	24	31
Wilno	52	6	25	30
Brześć n/Bugiem	41	11	21	27
Lwów	15	3	5	10
Kraków	81	24	30	47

Ponieważ, zgodnie z przepisami § 314 ust. 3 rozp. Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r.

(Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 746) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 30 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3 z 1934 r., poz. 12), na detalicznych sprzedawców wyrobów Państwowego Monopolu Spirytusowego został nałożony obowiązek skupu zwrotnych butelek i to po cenach ustalonych przez Ministra Skarbu (zarządzenie z dnia 13 marca 1934 r. Monitor Polski Nr. 78, poz. 118), przeto Ministerstwo Skarbu poleca uprzedzić sprzedawców wyrobów Państwowego Monopolu Spirytusowego, iż niewykonywanie tego obowiązku niezależnie od rygorów z ustawy karno-skarbowej (kara pieniężna porządkowa) może pociągnąć za sobą utratę koncesji w trybie przewidzianym w przepisach § 309 ust. 2 wymienionego rozporządzenia Ministra Skarbu.

O ile Izba, na podstawie obserwacji rynku, uważałaby za wskazane wprowadzenie zmian (nie wyłączając zmiany cen zwrotnych butelek) w dotychczasowym systemie skupu zwrotnego szkła, które mogłyby poprawić opisany wyżej stan rzeczy, zechce Izba zgłosić odpowiednie wnioski.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Zaremba.*

---

z dnia 11 lipca 1935 r., L. D. V. 22016/1/35

w sprawie nieprzekraczalnego terminu do rozstrzygnięcia odwołania od wymiarów podatków.

Na podstawie posiadanych materjałów Ministerstwo Skarbu stwierdziło wysoce niezadawalniający stan ilościowy zalegających odwołań od wymiarów podatków.

Jakkolwiek ani Ordynacja Podatkowa ani też rozporządzenie wykonawcze do Ordynacji Podatkowej nie zawierają przepisów, któreby określały w jakim terminie winny być rozstrzygane odwołania od wymiarów podatków, tem niemniej jednak należy podkreślić, że szybkie załatwianie odwołań stanowi zasadniczy obowiązek władz skarbowych, gdyż przeciąganie ich rozstrzygnięcia poza okres niezbędny do należytego opracowania naraża z jednej strony płatników na znaczne nieraz szkody, z drugiej zaś strony pociąga niekorzystne skutki również dla Skarbu Państwa, między innemi, wskutek konieczności opłacania procentów od nadpłaconych podatków (art. 131 § 4 o. p.) oraz wskutek nadmiernego wzrostu nierealnych zaległości podatkowych.

Przywiązując tedy szczególną wagę do konieczności poprawy obecnego stanu rzeczy, Ministerstwo Skarbu zakreśla jako nieprzekraczalny termin 12-miesięczny do rozstrzygnięcia odwołania, licząc od daty jego wniesienia. Termin ten w przyszłości poza nielicznemi wypadkami, usprawiedliwionemi specjalnemi okolicznościami — nie może być przekraczany, w związku z czem zechcą PP. Dyrektorzy (P. Naczelnik Wydziału Skarbowego) w porozumieniu z PP. Przewodniczącymi Komisyj Odwoławczych odpowiednio zorganizować pracę i wydać podległym urzędom skarbowym stosowne zarządzenia co do terminów przesyłania odwołań władzy odwoławczej.

W związku z powyższem Ministerstwo Skarbu nakłada na izby skarbowe (Wydział Skarbowy) obowiązek corocznego sporządzania i przedkładania Ministerstwu Skarbu w terminie do dnia 15 lutego każdego roku imiennego wykazu zalegających dłużej niż rok odwołań i to zarówno od wymiarów podatkowych, jak i od orzeczeń karnych, z podaniem powodów niezałatwienia każdego odwołania w terminie rocznym. Wykaz ten powinien zawierać następujące podziałki: 1) n. p., 2) nazwę urzędu skarbowego, 3) nazwisko i imię (firma) i miejsce zamieszkania odwołującego się, 4) rodzaj podatku (artykuł przepisów karnych o. p.), 5) kwota wymierzonego podatku (kary pieniężnej, grzywny), 6) data wniesienia odwołania przez odwołującego się, 7) odwołanie znajduje się we władzy wymiarowej czy też odwoławczej i w tym ostatnim wypadku od jakiej daty, 8) przyczyna niezałatwienia odwołania, 9) uwagi.

W odniesieniu do odwołań, dla których władzą odwoławczą jest komisja odwoławcza, należy w przedziałce 8 podać zarówno datę wpływu odwołania do izby skarbowej, jak i datę przekazania opracowanego odwołania Przewodniczącemu Komisji Odwoławczej. Odwołania od wymiarów, dokonanych w I instancji przez izby skarbowe, również powinny być objęte wykazem, przyczem co do nich należy podać też datę i liczbę pisma, przy którem przedłożono je Ministerstwu.

Urzędy skarbowe będą przedkładały odpowiednie wykazy izbom skarbowym w terminie do dnia 31 stycznia.

Pierwsze wykazy izby skarbowe przedłożą w terminie do dnia 15 lutego 1936 roku (urzędy skarbowe w terminie do dnia 31 stycznia 1936 roku). W wykazach tych należy zamieścić imiennie wszystkie odwołania, które wpłynęły do władz skarbowych pod koniec 1934 roku, a które nie zostały definitywnie roztrzygnięte w terminie do dnia 31 grudnia 1935 r.

Podsekretarz Stanu:
(—) *W. Staniszewski*

---

z dnia 5 sierpnia 1935 r., L. D. IV. 20151/3/35

w sprawie świadectw pochodzenia wystawianych względnie wizowanych po wysłaniu towarów do polskiego obszaru celnego.

Wobec wątpliwości powstałych w niektórych urzędach celnych co do uznawania powołanych w nagłówku świadectw pochodzenia, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przepisy zawarte w okólniku z dnia 28 maja 1935 roku L. D. IV. 16979/3/35 o stwierdzaniu pochodzenia i przychodzenia towarów przy odprawie celnej (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 15, poz. 361) nie uzależniają wystawiania względnie wizowania świadectwa pochodzenia (§ 6 okólnika) od uprzedniego wysłania towaru do polskiego obszaru celnego; zatem świadectwo pochodzenia, wystawione (względnie wizowane) nawet po wysłaniu towaru do polskiego obszaru celnego, należy uznać pod warunkiem, że towar został dostarczony do granicznego urzędu celnego z zagranicy lub z wolnego obszaru celnego (wolnej strefy celnej) przed upływem ważności tego świadectwa (§7 ust. 1 okólnika) i że ściśle odpowiada danym, zawartym w świadectwie.

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *R. Kurnatowski*
Naczelnik Wydziału.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 31 lipca 1935 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 29 października 1934 r. o warunkach udzielania pozwoleń na prawo przywozu towarów objętych zakazami przywozu.

Na podstawie art. 30 punkt 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) oraz w związku z § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 października 1934 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 871) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 29 października 1934 r. o warunkach udzielania pozwoleń na prawo przywozu towarów objętych zakazami przywozu (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 893) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 4 otrzymuje brzmienie:

„Kraj pochodzenia towaru powinien odpowiadać nazwie kraju wymienionej w pozwoleniu, a kierunek, droga i sposób przewozu towaru (np. bez przeładunku w drodze) powinny być zgodne z zastrzeżeniem, jeżeli takie zastrzeżenie jest umieszczone w pozwoleniu.

Świadectwa, stwierdzające pochodzenie towarów, powinny być przedstawiane w przypadkach, gdy pozwolenie albo osobny przepis tego wymaga. Świadectwa takie powinny być wystawiane w kraju pochodzenia towaru i mogą być wydane przez urzędy celne, izby przemysłowo-handlowe i inne instytucje gospodarcze, przyczem świadectwa pochodzenia, wydane nie przez urzędy celne, powinny być wizowane przez właściwy konsulat polski. Świadectwa pochodzenia dla towarów, pochodzących z krajów pozaeuropejskich, mogą być wystawiane również w kraju tranzytowym przez izby przemysłowo-handlowe i inne instytucje gospodarcze. Świadectwa takie powinny być również wizowane przez właściwy konsulat polski.

Dla towarów, pochodzących z krajów pozaeuropejskich, które nadejdą do polskiego obszaru celnego drogą morską za bezpośrednim dokumentem przewozowym i bez przeładunku, mogą być wystawiane świadectwa pochodzenia przez krajową izbę przemysłowo-handlową, mającą swą siedzibę w porcie polskiego obszaru celnego, do którego towary nadeszły.

Jeżeli zastrzeżenie w pozwoleniu zawiera obowiązek przedstawienia innych dokumentów, dokumenty te powinny być przedstawione przy odprawie celnej".

2) § 8 otrzymuje brzmienie następujące:

„Od wydawanych pozwoleń na prawo przywozu z zagranicy towarów, objętych zakazem przywozu, pobiera się, z wyjątkami przytoczonemi w § 13 niniejszego rozporządzenia, osobną opłatę manipulacyjną, której wysokość w procentowym stosunku do wartości krajowej towarów, objętych pozwoleniem ustala się jak następuje:

a) od pozwoleń wydawanych instytucjom o charakterze dobroczynnym — 0,1% wartości krajowej towarów;

b) od wszystkich innych pozwoleń — 1% wartości krajowej towarów".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po ogłoszeniu. Świadectwa pochodzenia, wystawione przez urzędy celne w kraju trzecim przed terminem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, zachowują swoją ważność w terminach na nich oznaczonych.

Minister Przemysłu i Handlu:
H. Floyar-Rajchman

Praca i Opieka Społeczna

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 12 lipca 1935 r.

o asystentach inspekcyjnych.

Na podstawie art. 18 ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 r. o inspekcji pracy (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 590) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Na stanowiska asystentów inspekcyjnych mogą być powoływani kandydaci, którzy oprócz kwalifikacyj, wymienionych w punktach: 1 i 2 ustępu pierwszego art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 r. o inspekcji pracy, wykażą się ukończeniem co najmniej szkoły powszechnej oraz znajomością zasad ochrony pracy i zadań inspekcji pracy.

(2) O kwalifikacjach w zakresie znajomości zasad ochrony pracy i zadań inspekcji pracy orzeka okręgowy inspektor pracy po trzymiesięcznym próbnym okresie pracy kandydata na stanowisku asystenta inspekcyjnego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:
Jerzy Paciorkowski.

---

z dnia 19 lipca 1935 r.

o sposobie dokonywania zgłoszeń i uiszczaniu składek za pracowników, podlegających tylko ubezpieczeniu od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych, z wyjątkiem pracowników rolnych.

Na podstawie art. 21 ust. 7 i art. 218 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznem (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) w brzmieniu, nadanem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o zmianie ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznem (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 855) zarządzam co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze ma zastosowanie do pracowników, podlegających tylko ubezpieczeniu

od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych, z wyjątkiem pracowników rolnych w rozumieniu art. 6 ust. 3 pkt. 1 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznem w brzmieniu nadanem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o zmianie ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznem.

§ 2. Pracodawcy nie są obowiązani do indywidualnego (imiennego) zgłaszania do ubezpieczenia od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych pracowników, objętych przepisami rozporządzenia niniejszego, jak również do wymeldowywania ich z ubezpieczenia.

§ 3. Pracodawca obowiązany jest w terminie do końca pierwszego miesiąca każdego kwartału kalendarzowego przesłać właściwej ubezpieczalni społecznej na przepisanych formularzach ogólne zestawienie wynagrodzenia pracowników, objętych przepisami rozporządzenia niniejszego, za ubiegły kwartał kalendarzowy, wraz z obliczeniem należnej za ten okres składki. Formularze do obliczania wynagrodzeń i składki ustala Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

§ 4. Składki za ubezpieczenie od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych za pracowników, objętych przepisami rozporządzenia niniejszego, płatne są najpóźniej do końca pierwszego miesiąca każdego kwartału kalendarzowego za ubiegły kwartał.

§ 5. Jeżeli pracodawca nie złoży w terminach, ustalonych w § 3, przepisanych zestawień i obliczeń, ubezpieczalnia społeczna wymierza należne składki z urzędu na podstawie posiadanych danych lub własnych dochodzeń.

§ 6. Odsetki zwłoki, należne w razie nieuiszczenia składek w przepisanym terminie (art. 229 ustawy o ubezpieczeniu społecznem), liczy się od następnego dnia po upływie terminu płatności składek (§4), t. j. od początku drugiego miesiąca każdego kwartału, przyczem miesiąc rozpoczęty liczy się za pełny.

§ 7. Przepisy rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 28 grudnia 1933 r. o sposobie dokonywania zgłoszeń w zakresie ubezpieczeń społecznych, uiszczaniu składek i kontroli czynności pracodawców (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 818) mają odpowiednie zastosowanie do ubezpieczenia pracowników, objętych rozporządzeniem niniejszem, z wyjątkiem przepisów §§ 7 ust. 2 i 3, 14 — 16, 19 — 28, 32 — 34, 36 ust. 1, 38 i 43 — 52.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Państwa Polskiego, z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1935 r.

Minister Opieki Społecznej:
Jerzy Paciorkowski.

Kronika

NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE CZŁONKÓW ZWIĄZKU HUT SZKLANYCH W POLSCE

odbyło się w dniu 31 lipca r. b. Walne Zgromadzenie było zwołane dla rozpatrzenia i zatwierdzenia Statutu Zrzeszenia Eksportowego Hut Szklanych. Po przeprowadzonej dyskusji i wprowadzeniu kilku drobnych poprawek. Zgromadzenie uchwaliło Statut w redakcji przedstawionej przez Radę Związku.

Uchwalony Statut Zrzeszenia Eksportowego został przedłożony do zatwierdzenia Ministerstwu Przemysłu i Handlu.

POSIEDZENIE RADY ZWIĄZKU HUT SZKLANYCH W POLSCE.

odbyło się w dn. 29 lipca r. b. o g. 11 rano. Obradom przewodniczył prezes Związku p. W. Smyjewski. Po odczytaniu i zatwierdzeniu protokułu z poprzedniego posiedzenia, ponownie rozpatrzono Statut Zrzeszenia Eksportowego Hut Szklanych w Polsce i ostatecznie zredagowano, jak również odczytano i omówiono regulamin dla komisji eksportowej grupy białoszklarskiej. Ustalenie ostatecznej redakcji regulaminu odłożono do czasu zatwierdzenia statutu Zrzeszenia Eksportowego.

W sprawie scalenia podatku obrotowego od wyrobów szklanych Rada zajęła stanowisko negatywne. Wprowadzenie bowiem scalonego podatku nałoży duże ciężary na poważniejsze huty, dając jednocześnie możność uchylania się od płacenia podatku przez drobne huty. Trudność scalenia polega na tem, że wyroby szklane mają do 15.000 odmiennych artykułów, które nim dostaną się do konsumenta, przechodną przez kilka różnych faz obrotu: do hurtownika, pośrednika, detalisty lub do warsztatów przetwórczych, z których trafiają znowu do hurtownika lub pośrednika i dopiero po przejściu 6—7 faz—do konsumenta. Dzięki temu obliczenie podatku byłoby bardzo utrudnione i nie realne. Scalony podatek nawet przy przy pobieżnem obliczeniu wyniesie b. wysoki odsetek — opłacać krórego huty nie będą w stanie.

W dalszym ciągu posiedzenia rozpatrzono sprawy taryfy kolejowej dla eksportu pośredniego i taryfy kolejowej na Kresy Wschodnie. Postanowiono zasięgnąć opinji poszczególnych hut. Na tem posiedzenie zamknięto o godz. 16.

PODPISANIE TRAKTATU POLSKO-KANADYJSKIEGO.

Dnia 28 czerwca r. b. został podpisany w Ottawie na podstawie pełnomocnictwa rządu polskiego przez generalnego konsula p. Adamkiewicza z jednej strony i przez premjera kanadyjskiego p. Benneta z drugiej strony, traktat handlowy polsko-kanadyjski.

Jak dowiadujemy się Traktat już został ratyfikowany przez parlament kanadyjski, i obecnie oczekuje ratyfikowania go przez Polskę, poczem w 15 dni po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych wejdzie w życie, Nastąpi to nie prędzej jednak, jak za parę miesięcy.

W SPRAWIE ROKOWAŃ HANDLOWYCH Z AUSTRJĄ.

Rokowania o uzupełnienie traktatu handlowego z Austrją zostały przerwane. Z całości sytuacji obecnej wynika, że jednak dalszy ciąg rokowań odbędzie się dopiero na jesieni, zapewne w drugiej połowie września i to prawdopodobnie w Wiedniu.

STWIERDZANIE POCHODZENIA I PRZYCHODZENIA TOWARÓW.

W „Monitorze Polskim" z dnia 4 czerwca r. b. ogłoszony został Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 28 maja 1935 r. L. D. IV. 16979/3/35 w sprawie stwierdzania pochodzenia i przychodzenia towarów przy odprawie celnej.

Dla towarów przywożonych z zagranicy — okólnik zawiera przepisy, dotyczące stwierdzania pochodzenia i przychodzenia towarów: 1) przy stosowaniu ceł konwencyjnych, 2) przy stosowaniu pozwoleń przywozu, 3) przy stosowaniu autonomicznych zniżek celnych, 4) przy stosowaniu stawek kolumny II taryfy celnej przywozowej,

Pozatem okólnik zawiera przepisy w sprawie wystawiania świadectw pochodzenia na towary wywożone zagranicę.

Okólnik wszedł w życie z dniem 1 czerwca r. b.

W SPRAWIE EKSPORTU DO GRECJI.

W sierpniu wyjeżdża do Grecji delegat Izby Handlowej Polsko-Greckiej, celem nawiązania bliższych stosunków z odbiorcami greckimi. Firmy, które pragnęłyby wykorzystać ten wyjazd i ze swej strony zlecić załatwienie spraw na miejscu winny zgłaszać się w lokalu Izby Polsko-Greckiej przy ul. Pierackiego 14 m. 3 w godz. 17—20.

W SPRAWIE ULG W OPŁATACH STEMPLOWYCH OD DOKUMENTÓW ZWIĄZANYCH Z EKSPORTEM.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Sosnowcu przesłała do Związku Izb opinję w sprawie ulg w opłatach stemplowych od dokumentów, związanych z eksportem. W opinji tej Izba Sosnowiecka wypowiedziała się za zwolnieniem od opłat stemplowych przelewów wierzytelności zagranicznych, dokonywanych przez eksportera na bank finansujący. Pozatem — zdaniem Izby — należałoby zwolnić od opłaty stemplowej:

a) wystawiane przez eksporterów faktury na odbiorców zagranicznych;

b) wszelkiego rodzaju rachunki zagraniczne, pokwitowania z odbioru kwot i wyciągi w obrocie eksportowym, wystawiane przez eksportera dla przedstawicieli zagranicznych ewent. przedstawiane przez przedstawicieli obliczenia prowizyjne, opłata od których wynosi 2,2 pro mille od sumy wymienionej w dokumencie;

c) listy przewozowe na przesyłki towarowe zagranicę, od których opłata wynosi po zł. 1,10 od przesyłki;

d) dokumenty, stwierdzające ubezpieczenie transportów; opłata od tych dokumentów wynosi obecnie 2,2%;

e) dokumenty, stwierdzające wypłatę odszkodowania przez Towarzystwa Ubezpieczeń, z tytułu stwierdzonych przy transportach eksportowych szkód materjalnych, opłata od których wynosi 1,1%.

HANDEL Z AUSTRALJĄ.

Dnia 16-go b. m. przybył do Warszawy minister do spraw traktatowych Australji p. Henry Gullett w towarzystwie dyrektora departamentu p. Artura Moors oraz p. G. M. Garthy.

Celem przyjazdu gości australijskich jest sprawa uregulowania stosunków gospodarczych pomiędzy Polską a Australją — ewentualnie na podstawie traktaru, bowiem dotychczas Polska nie posiada umowy handlowej z Australją. Należy zaznaczyć, że Polska zakupuje w Australji wełny za sumę 20 miljonów zł. podczas gdy do Australji wywozi towarów za 1 milj. złotych.

INSTRUKCJA DLA BIEGŁYCH DO SPRAW PODATKOWYCH.

Nakładem Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie ukazała się w druku broszura p. t. „Prawa i obowiązki biegłych do spraw podatkowych", posiadająca charakter instrukcji, opartej na obowiązujących przepisach ordynacji oraz instrukcji podatkowej.

Broszura zawiera w treści rolę biegłych w postępowaniu podatkowem, powoływanie i zakres działania biegłych, oraz ich odpowiedzialność karną.

Cena egzemplarza wynosi 70 gr. i jest do nabycia w Izbie Przemysłowo-Handlowej w Warszawie, Wiejska 10.

JESIENNE MIĘDZYNARODOWE TARGI PRASKIE.

Rozpoczynają się z dniem 30 sierpnia i będą trwały do dnia 8 września r. b.

Wyjeżdżającym na Targi na podstawie legitymacji, którą można nabyć w Czechosłowackiem Biurze Informacyjnem, Warszawa, Żabia 4 — udzielane są bezpłatne wizy oraz zniżki kolejowe w wysokości 33% na kolejach polskich oraz 50% na kolejach czechosłowackich, a przy pobycie conajmniej 6-dniowym w Czechosłowacji, przy powrotnej drodze nawet okrężnej na kolejach CSR 66 2/3%.

Paszporty ulgowe kuracyjne w cenie zł. 105.— z ważnością na okres 5-tygodniowy są wydawane bez przeszkód, jak w roku ubiegłym przez odnośne starostwa.

Cena biletu Warszawa-Praga Czeska wynosi zaledwie zł. 30.—.

Bliższych i szczegółowych informacyj udziela Czechosłowackie Biuro Informacyjne, Warszawa, Żabia 4 tel. 231-70.

Wiadomości z zagranicy

AUSTRJA. Premje eksportowe.

Wobec znacznego spadku eksportu w czerwcu r. b. projektuje się wprowadzenie bezpośrednich premji eksportowych.

AUSTRJA. Eksport szkła w r. 1934.

Eksport szkła w r. 1934 wzrósł do 37.100 quintali, stanowiących wartość 9.600.000 szylingów, wobec 21.600 quintali wartości 7.500.000 szylingów w roku 1933. Największym odbiorcą szkła austrjackiego były Węgry.

BELGJA. Import i eksport wyrobów szklanych w pierwszym kwartale roku 1935 i 1934.

(waga w quintalach — wartość w tysiącach Frs. belg.)

	1935		1934	
IMPORT	Waga	Wartość	Waga	Wartość
Szkło polerowane i szlifowane	183	125	36	47
Szkło lustrzane . . .	148	140	240	244
Szkło taflowe grubości od 1,5 m/m . . .	682	140	1	2
Szkło szybowe zwykłe grubości do 5 m/m	404	124	1369	232
Butelki różne	5927	696	6265	725
Szkło stołowe zwykłe .	3492	1076	2894	1650
Szkło stołowe kryształowe i półkryształowe .	91	293	96	341

	1935		1934	
EKSPORT	Waga	Wartość	Waga	Wartość
Szkło polerowane i szlifowane	73317	43177	75225	48229
Szkło lustrzane . . .	6249	4799	4033	3605
Szkło taflowe wszelkich grubości od 1,5 m/m	14	4	85	24
Szkło szybowe zwykłe grubości do 5 m/m	371505	59103	251086	50512
Butelki różne	11101	1029	14597	1615
Szkło stołowe zwykłe ,	31806	13455	39873	17881
Szkło stołowe kryształowe i półkryształowe .	2274	2482	3774	3228

CHINY. Import szkła do Chin w r. 1934 i 1933

Import wyrobów szklanych do Chin wyniósł w roku 1934 1.492.000 złotych jednostek celnych, wobec 2.145.000 złotych jednostek celnych w roku 1933. Głównymi importerami szkła byli:

	złote jednostki celne	
	r. 1934	r. 1933
Belgja	500.000	849.000
Czechosłowacja	199.000	231.000
Niemcy	330.000	208.000
Mandżukuo	178.000	108.000
Anglja	165.000	21.000
Japonja	30.000	30.000

CZECHOSŁOWACJA. Eksport szkła w kwietniu r. 1935

Eksport szkła w kwietniu r. b. wyniósł 45.290.000 Kč wobec 45.898.000 Kč w miesiącu marcu r. b. i 47.677.000 Kč w kwietniu roku ubiegłego. Zmniejszenie wywozu nastąpiło kosztem szkła taflowego i biżuterji szklanej. Wywieziono do Polski w kwietniu r. b. 36 tonn szkła taflowego wartości 65.000 Kč, pereł ze szkła białego i kolorowego 10 tonn wartości 72.000 Kč, guzików, korali, kulek kolorowych, srebrzonych i złoconych — 4 tonny wartości 205.000 Kč.

CZECHOSŁOWACJA. Stan przemysłu szklanego w okręgach Haida i Steinschönau

Powyższe najważniejsze ośrodki przemysłu szklanego Czechosłowacji utraciły w czasie wojny swe rynki zagraniczne, wskutek czego eksport spadł do 50% przedwojennego. Od roku 1929 t. j. od początku kryzysu światowego, eksport zmniejsza się z roku na rok, wskutek zaostrzeń dewizowych w różnych krajach. W normalnym czasie zatrudnionych w tym przemyśle było około 12.000 robotników, w obecnej chwili okręgi te liczą 46.2% bezrobotnych. Ostatnio warunki dla eksportu jeszcze bardziej się pogorszyły. Niemcy, najwięksi odbiorcy szkła, wprowadziły system clearing'u, który doprowadził do znacznego zmniejszenia obrotów, również i Francja w znacznym stopniu obniżyła kontygenty na przywóz szkła czeskiego. (Naogół eksport szkła z tych okręgów przeżywa ciężkie chwile).

EGIPT. Import szkła do Egiptu w roku 1934 i 1933. —

	£ eg. r. 1934	£ eg. r. 1933
1. Szkło do użytku domowego ogółem	38513	36837
z tego:		
Niemcy	10697	10616
Czechosłowacja . .	6423	7173
Francja	5071	5624
Belgja i Luksemburg .	4869	4666
2. Szkło oświetleniowe ogółem	56878	42186
z tego:		
Niemcy	17213	12132
Austrja	10026	8459
Anglja	9434	6025
Francja	6810	6435
3. Żarówki ogółem . . .	43817	47651
z tego:		
Holandja	12503	15635
Węgry	8203	3798
Anglja	6764	6392
Niemcy	5580	4828

FRANCJA. Kontygenty na wwóz szkła w trzecim kwartale r. 1935.

W „Journal Officiel" ogłoszone zostały kontyngenty na wwóz szkła na trzeci kwartał r. b. Kontyngenty te zostały jeszcze zmniejszone, co odbiło się bardzo ujemnie na eksporcie czechosłowackim. Huty zwróciły się o interwencję do swego rządu i obecnie celem uzyskania kontyngentów wyjechała czeska komisja rządowa do Francji.

HAITI. Import szkła w r. 1934.

Import wyrobów szklanych wzmógł się w roku 1934 do 323.992 gurdów, wobec 199.045 gurdów w roku 1933. Gurd przedstawia wartość 1/3 $ U.S.A.

HISZPANJA. Podwyżka cła na szkło lustrzane.

Zgodnie z podaną przez nas wiadomością (Przemysł Szklany Nr. 4) nastąpiła zwyżka cła na importowane szkło lustrzane z ważnością od 24.6 1935 (pozycja 66 i 69 hiszpańskiej taryfy celnej).

JAPONJA. Eksport wyrobów szklanych w pierwszym kwartale roku 1935.

Według ostatnich statystyk urzędowych eksportowano z Japonji w pierwszym kwartale 1935 roku wyrobów szklanych za sumę 5.245.328 Yen (wobec 4.069.484 Yen w tym samym okresie roku 1934 i 3.506.439 Yen w roku 1933). Eksport był głównie skierowany: do Indji Brytyjskich za 1.584.590 Yen (1.416.692 w 1934 r. i 1.587.613 w r. 1933), do Stanów Zjednoczonych Ameryki Półn. — 533.331 Yen (307.122 i 145.894) do Chin — 396027 Yen (294.713 i 390.963), do Indji Holenderskich — 356.820 Yen (329.069 i 390.963) do wysp nad cieśniną Malakka — 243.135 Yen (144.327 i 94.807) na Filipiny — 191.812 Yen (255.888 i 186.112) do Sjamu — 181.244 Yen (103.752 i 81.661) do Poł. Afryki — 177.142 Yen (142.075 i 64.407) do Australji - 172.812 Yen (120.250 i 123.025) do Mandżukuo — 167.540 Yen (112.326 i 113.461) i do Wielkiej Brytanji 139.257 Yen (86.199 i 22.851).

NIEMCY. Wzrost produkcji szkła taflowego w roku 1934.

Produkcja szkła taflowego wzrosła w roku 1934 do 23.000.000 m², wobec 18.700.000 m² w r. 1933 i 15.500.000 m² w r. 1932. Większa wydajność hut umożliwiła zniżenie cen na rynku wewnętrznym.

NIEMCY. Eksport wyrobów szklanych.

Eksport wyrobów szklanych wynosił w r. 1932 132 miljonów RM. w roku 1933 120 miljonów RM. w roku 1934 108 miljonów RM.

PORTUGALJA. Dekret o reglamentacji przywozu.

W dn. 2 lipca r. b. ogłoszony został w portugalskim dzienniku urzędowym dekret Nr. 25575, zapowiadany uprzednio przez prasę. Dekret ten uprawnia rząd portugalski do wprowadzania drogą zwykłego zarządzenia reglamentacji towarów importowanych do Portugalji i przyległych wysp z jakiegokolwiek kraju, który utrudnia w sposób sztuczny przywóz towarów portugalskich lub stara się narzucić Portugalji ujemny bilans handlowy.

Zaznaczyć należy, że mimo uprawnień dekretu z 28.11.32 Nr. 20.935, który przewidywał możność wprowadzenia reglamentacji przywozu. Portugalja nadal dotychczas przestrzegała zasad wolnego handlu, a zakazy przywozu obejmowały tylko ryż i suszony sztokfisz do chwili corocznego wyczerpania produkcji krajowej tych artykułów.

Nowy dekret daje rządowi portugalskiemu możność ograniczania przywozu i jego różniczkowania zależnie od pochodzenia. Dotychczas nie ukazały się żadne zarządzenia wykonawcze, wprowadzające reglamentację przywozu w życie.

RUMUNJA. Produkcja szkła w roku 1934.

Według oficjalnych danych produkcja hut rumuńskich wynosiła w roku 1934—438 miljonów lei wobec 555 miljonów lei w roku 1933.

RUMUNJA. Zniżka cen na szkło taflowe.

Biuro sprzedaży syndykatu hut taflowych obniżyło cenę na szkło taflowe do 12%. Wszystkie rumuńskie huty szklane należą do syndykatu, z wyjątkiem nowopowstałej huty w Scaeni, która od niedawna rozpoczęła produkcję szkła taflowego.

STANY ZJEDN. AM. PÓŁN. Poprawa stanu produkcji szkła taflowego.

Produkcja hut taflowych i lustrzanych wydatnie się wzmogła. Zapotrzebowanie wzrosło głównie dla szkła o większych grubościach dla przemysłu automobilowego. Większa część produkcji jest przeznaczona dla wyrobu nietłukącego się szkła.

STANY ZJEDN. AM. PÓŁN. Budowa nowej huty.

Towarzystwo Ford Motor Co. postanowiło założyć nową hutę taflową kosztem 3 miljonów dolarów.

TURCJA. Podwyższenie cła wwozowego.

Turcja podwyższyła cło na importowane wyroby szklane. Podwyżka ta stanowi 2/3 wartości towaru. Dotyczy to głównie pozycji 498 taryfy celnej t. j. szkła lustrzanego, taflowego i szkła dla celów automobilizmu i lotnictwa. Ministerstwo Gospodarki Narodowej zaprojektowało podwyższenie cła wwozowego do 100% wartości towaru, gdyż według opinji Ministerstwa tylko przez wprowadzenie wysokich stawek celnych można będzie zabezpieczyć produkcję hut miejscowych przed konkurencją szkła zagranicznego.

TURCJA. Uruchomienie huty.

Według otrzymanych wiadomości uruchomiona została w Pascha — Bagsche huta wyrabiająca szkło butelkowe. Produkcja obliczona na 3000 tonn rocznie.

URUGWAJ. Kontrola produkcji przemysłowej.

Rząd urugwajski wniósł do parlamentu projekt ustawy o ograniczeniu liczby przedsiębiorstw przemysłowych w tych gałęziach produkcji, w których będzie uznane, że istniejące zakłady co do swej liczby i gatunku wyrobów, całkowicie zaspakajają potrzeby rynku oraz wywozu.

Płace robotnicze oraz pobory urzędników nie mogą w tych przedsiębiorstwach przekraczać poziomu uznanego za normalny. Wszelkie zatargi na tle płac podlegają rozstrzygnięciu najwyższego sądu.

Z. S. S. R. Produkcja szkła taflowego i żarówek.

Produkcja szkła taflowego wzrosła obecnie do 1 miljona m² miesięcznie oraz żarówek do 83.000.000 sztuk w roku 1934, wobec 70.000.000. w r. 1933.

Z. S. S. R. Produkcja szkiełek do zegarków.

Do roku 1931 Z. S. S. R. sprowadzała powyższe szkła z zagranicy. Obecnie szkło do zegarków produkuje specjalnie wybudowana huta w Rostowie nad Donem, posiadająca dwa piece perjodyczne systemu Siemensa; piece pracują na mazucie. Produkcja wynosi 2,5 tonny szkiełek dziennie. Ilość ta w zupełności pokrywa zapotrzebowanie całej Z. S. S. R.; przewiduje się nawet eksport tych szkiełek do Persji i Turcji.

Różne.

Z REJESTRU HANDLOWEGO.

Dnia 4 lipca 1935 r. do Rejestru Handlowego wpisano:

A. XII 118. Huta Szklana „Przyszłość" w Tłuszczu, K. Szczypiorski, W. Endler i S-ka. Otwarto Oddział w Łodzi.

Dnia 6 lipca 1935 r. do Rejestru Handlowego wpisano:

A. XXXIV. 113: „Huta Szklana Robotnicza w Wyszkowie pow. Pułtuski". Lucjan Kazimierz Żak, Jerzy Domański, Franciszek Mieczysław Mioduchowski, Stefan Sztrekier, Stefan Burakowski, Spólnik Stanisław Wiernicki oraz spadkobiercy zmarłego spólnika Marcelego Józefa Gębickiego ze spółki wystąpili. Spólnik Jan Burakowski ze spółki wystąpił, cedując swój udział nowoprzystępującemu spólnikowi Stefanowi Burakowskiemu. Udziały zmarłych spólników nabyli przystępujący do spółki ich spadkobiercy, a mianowicie: Aleksandra Żaka Lucjan Kazimierz Żak, Franciszka Domańskiego Jerzy Domański, Józefa Mioduchowskiego Franciszek Mieczysław Mioduchowski, Józefa Sztrekiera Stefan Sztrekier. Spółkę reprezentują spólnicy Marjan Sztompke, Teofil Sztompke i Stanisław Barcz łącznie.

Dnia 19 czerwca 1935 r. do Rejestru Handlowego wpisano:

R. H. D. 3. „Państwowy Monopol Spirytusowy" w Warszawie, Leszno 1. Dyrekcję stanowią: dyrektor dr. inż. Antoni Sachnowski, Członkowie dyrekcji inż. Włodzimierz Miszewski, inż. Ludwik Wasilewski, Mieczysław Skalski, Edmund Sowiński. Zastępcy członków dyrekcji: Czesław Węcewicz, Karol Pstruszeński, Jerzy Kunderewicz, Stefan Pawlikowski, Stanisław Trzeciak, Stanisław Mieczkowski, inż. Karol Bekker, Henryk Wattson, dr. Zdzisław Borowicz, inż. Wiktor Zaborowski, Władysław Skroński. Do reprezentowania przedsiębiorstwa upoważnieni są dyrektor i jeden członek dyrekcji, lub dwóch członków dyrekcji albo ich zastępców.

REJESTR ZNAKÓW FABRYCZNYCH.

Belgijska Spółka Akcyjna Towarzystwo Akcyjne Przemysłowe i Handlowe dawnych przedsiębiorstw Emila Haeblera — Huty Szklane „Kara" i „Hortensja" Piotrków Trybunalski zarejestrowały nowy znak na szkła do lamp. (No. Rej. 25738 31.5. 1935. Pierw. 19.11.1934):

OKÓLNIKI CENTRALNEGO ZWIĄZKU PRZEMYSŁU POLSKIEGO.

Centralny Związek Przemysłu Polskiego nadesłał następujące okólniki:

Wydziału Komunikacyjnego z dn. 2 lipca 1935 r. Nr. 50. — O zmianach i uzupełnieniach taryfy osobowej i towarowej linji normalnotorowych i wąskotorowych polskich kolei państwowych oraz taryfy kolei prywatnych.

* * *

Wydziału Statystycznego z dnia 17 lipca 1935 r. Nr. 2395/S. — W sprawie osób uprawnionych do głosowania do Sejmu i Senatu.

z dnia 9 sierpnia 1935 r. — w sprawie sprawdzania list wyborców.

z dnia 12 sierpnia 1935 r. w sprawie wyborów do Senatu.

* * *

Wydziału Pracy z dnia 25 lipca 1935 r. Nr. 50 W sprawie wejścia w życie Kodeksu Zobowiązań,

z dnia 31 lipca 1935 r. Nr. 51 — W sprawie ulg w spłacie zaległości ubezpieczeniowych,

z dnia 5 sierpnia 1935 r. Nr. 52 — W sprawie uproszczeń przy ubezpieczeniu niektórych kategoryj pracowników.

Powyższe okólniki zostały rozesłane pp. Członkom Związku Hut Szklanych w Polsce pocztą, jako druki.

BILANSE HUT SZKLANYCH

(SPÓŁEK AKCYJNYCH)

HUTA SZKLANA „DĄBROWA", Sp. Akc.

Bilans Zamknięcia na dzień 31 grudnia 1934.

STAN CZYNNY: Nieruchomości zł. 1.245.738.93. Maszyny i Inwentarz Ruchomy zł 542.164.96. Kasa zł 24.399.64. Banki i P. K. O. zł 3.721.12. Papiery Publiczne zł 8.352.— Weksle zł 4.241.63. Akcje i Udziały w Przedsiębiorstwach zł 21.989.05. Półfabrykaty, materjały gotowe, surowce i opał zł 1.008.756.62. Dłużnicy zł 478.977.03. Sumy Przechodnie zł 3.923.05. Rachunek Zysków i Strat zł 373.739.75. Razem zł 3.716.003.78.

STAN BIERNY: Kapitał Zakładowy zł 678.300.—. Kapitał Zapasowy zł 7.694.17. Kapitał Amortyzacyjny zł 487.079.17. Zobowiązania zł 2.529.748.18. Sumy Przechodnie zł 13.182.26. Razem zł 3.716.003.78.

Rachunek Zysków i Strat za 1934 rok.

WINIEN: Koszty ogólne zł 479.009.24. Surowce i Opał zł 416.339.70. Robocizna zł 400.691.78. Koszty Fabryczne zł 145.305.47. Ubezpieczenia i Podatki zł 45.079.21. Świadczenia socjalne zł 51.318.31. Różne zł 105.700.16. Klijenci zł 908.07. Razem zł 1.644.351.94.

MA: Uzyskano z fabrykacji złotych 1.337.560.46. Wynajem lokali i różne zł 6.731.—. Strata zł 300.060.48. Razem zł 1.644.351.94.

Tow. Akc. Ząbkowickiej Fabryki Szkła, Sp. Akc. ZĄBKOWICE

Bilans na dz. 31 grudnia 1934 r.

STAN CZYNNY. Nieruchomości zł 457.741.10; Ruchomości zł 570.388.14; Gotowizna w kasie zł 2.604.12; Dłużnicy zł 225.591.52; Papiery wartościowe zł 11.910.00; Zaliczenia i weksle zł 6.009.63; Remanent materjałów zł 50.087.99; Remanent towarów zł 129.422.99; Podatki za 1935 r. zł 3.600.00; Kaucje zł 76.277.00; Strata 1934 r. zł 53.067.95; **Razem** zł **1.586.700.44**.

STAN BIERNY. — Kapitał zakładowy zł 750.000.00; Kapitał zapasowy zł 64.759.03; Kapitał na rezerwę podatkową zł 9.324.25; Kapitał wsparcia robotników i urzędników zł 28.532.35; Kapitał amortyzacyjny zł 646.049.93; Wierzyciele zł 7.346.11; Sumy przechodnie zł 5.688.77; Kaucje zł 75.000.00; **Razem** zł **1.586.700.44**.

Wpływy i wydatki

A. — Wpływy. — Za sprzedane towary zł 618.068.21; Odsetki zł 2.750.48; Czynsz zł 1.548.06; B. — Wydatki: Różne materjały i przewozy zł 179.173.91; Robocizna zł 200.270.96; Pensje pracowników zł 64.429.46; Koszty biurowe i pocztowe zł 9.743.24; Koszty handlowe zł 44.399.63; Podatki i ubezpieczenia zł 62.524.79; Świadczenia socjalne zł 25.307.01; Prowizje i koszty sprzedaży zł 20.384.36; Różnice kursowe zł 3.368.88; Amortyzacja zł 65.832.46; Razem zł 675.434.70.

Rachunek zysków i strat

A. Suma wpływów zł 622.366.75; B. Suma wydatków zł 675.434.70; Strata za 1934 r. zł 53.067.95.

Fabryki Szkła Ujście, Sp. Akc., dawn. Friedr. Siemens Ujście woj. poznańskie

Bilans na dz. 31 grudnia 1934 r.

STAN CZYNNY. — Grunty i pokłady torfu zł. 118.484.40. Budynki zł 2.148.413.73, Urządzenia techniczne zł 2.052.677.05, Inwentarz fabryczny i biurowy zł 157.590.90, Patenty zł 82.751.00, Gotówka w kasie i bankach zł 4.185.99, Papiery procentowe zł 6.000.00, Weksle zł 13.238.84, Akcje i udziały zł 8.190.00, Materjały zł 83.090.55, Półfabrykaty zł 14.808.25. Towary zł 561.485.00, Dłużnicy zł 166.069.30, Kaucje zł 650.00, Sumy przechodnie zł 2.995.26, Razem zł 5.420.630.27, Strata z lat ubiegłych zł 243.269.09, Zysk w 1934 r. zł 343.65, Pozostaje zł 242.925.44, **Razem** zł **5.663.555.71**.

Obligo wekslowe zł 86.506.95, **Suma ogólna** zł **5.750.062.66**.

STAN BIERNY. — Kapitał zakładowy zł 500.000.00, Kapitał rezerwowy zł 84.150.49, Kapitał rezerwowy specjalny zł 33.000.00, Kapitał amortyzacyjny zł 1.106.441.68, Banki zł 418.305.97, Hipoteki zł 774.000.00, Zaległe podatki zł 9.502.37, Dostawcy zł 18.215.91, Odbiorcy zł 294.53, Wierzyciele krótkoterminowi zł 27.311.28, Wierzyciele długoterminowi zł 2.673.817.91 Sumy przechodnie zł 18.515.57, **Razem** zł **5.663.555.71**.

Obligo wekslowe zł 86.506.95, **Suma ogolna** zł **5.750.062.66**.

Zobowiązania zagraniczne zł 2.935.549.11.

Rachunek strat i zysków za 1934 r.

WINIEN. — Koszty administracji zł 116.165.08, Koszty fabrykacji zł 381.546.80, Robocizna zł 169.730-59, Świadczenia socjalne zł. 16.197.04, Koszty sprzedaży zł 82.282.08. Koszty kredytów zł 36.800.04, Podatki zł 32.014.39, Odpisy amortyzacyjne zł 221.929.85, Strata z lat ubiegłych zł 243.269.09, **Suma ogólna** zł **1.299.934.96**.

MA. — Towary zł 984.131.82, Inne wpływy zł 72.877.70, Strata bilansowa zł 242.925.44, **Suma ogólna 1.299.934.96**.

Piotrkowska Rektyfikacja, Spółka Akcyjna, Piotrków-Tryb.

Bilans zamknięcia na dz. 31 grudnia 1934 r.

AKTYWA. Kasa zł 369.85; Weksle zł 6.462.75; Papiery publiczne zł 326.19; Kaucje zł 535.20; Pożyczka Narodowa zł 1.440.00; Budynki zł 249.000.00; Urządzenie i inwentarz zł 307.684.47; Kasa Chorych i ZUPU zł 9.99; Koszty organiz. Sp. A. zł 8.000.00; Inwestycje zł 1.303.86; Sumy przechodnie zł 3.470.31; Zyski i straty zł 177.150.82 (za 4 lata); Remanenty zł 86.637.37; Dłużnicy zł 156.494.85; Depozyty zł 98.900.00; **Razem** zł **1.097 785.66**.

PASYWA. — Kapitał akcyjny zł 650.000.00; Amortyzacyjny zł 96.280.00; Ubezpieczalnia Społ. zł 1.185.16; Fundusz Bezr. zł 27.94; Kary zł 42.15; Akcepty zł 27.450.00; Sumy przechodnie zł 50.369.53; Bezproc. pożyczki akcjonar. zł 90.335.00; Wierzyciele zł 83.195.88; Akcepty kaucyjne zł 98.900.00; **Razem** zł **1.097.785.66**.

Rachunek zysków i strat

WINIEN. — Rach. produkcji zł 159.103.49; Strata na odbiorcach zł 3.943.19; Amort. kosztów organiz. Sp. A. zł 2.000.00; Amort. budynków i maszyn zł 18.204.00; **Razem** zł **183.250.68**.

MA. — Rach. produkcji zł 153.738.70; Odzyskane straty zł 200.00; Strata za 1934 r. zł 29.311.98; **Razem** zł **183.250.68**.

Bilans zamknięcia i rach. zysków i strat za 1934 r. został zatwierdzony na Walnem Zgromadzeniu, odbytem w dn. 25 kwietnia 1935 r. w siedzibie Spółki w Piotrkowie.

Łódzka Huta Szklana „Geha", Spółka Akc. w Łodzi

Bilans zamknięcia na dz. 31 grudnia 1934 r.

AKTYWA. — I. Majątek stały: Place zł 60.000.00; Budynki fabryczne zł 151.263.73: Budynki mieszkalne zł 68.563.00, Maszyny i urządzenia zł 107.185.68, Urządzenia biurowe zł 4.852.80, Inwentarz i samochód: a) żywy zł 700.00, b) martwy zł 5.335.00, Razem zł 6.035.00, II. Majątek płynny: Gotówka w kasie zł 12.592.67, Banki zł 36.949.90, Papiery wartościowe zł 18.223.75, Weksle zł 46.695.19, Materjały zł 11.475.15, Towary gotowe zł 23.675.05, Dłużnicy a) akcjonarjusze zł 93.720.00, b) odbiorcy zł 46.319.63, c) różni zł 25.970.64, Razem zł 166.010.27, Sumy przechodnie zł 3.630.00, **Razem aktywa** zł **717.152.19**.

Za udzielone kaucje zł 137.000.00.

PASYWA. — I. Kapitały własne: Kapitał akcyjny zł 400.000.00; Kapitał zapasowy saldo z roku ubiegł. zł 24.476.37, dopisane z zysku 1933 r. zł 7.200.00, Razem zł 31.676.37, II. Kapitał amortyzacyjny saldo z roku ubiegł. zł 91.181.02, dopisane w 1934 r. zł 16.184.74, Razem zł 107.365.76. III. Zobowiązania. Wierzyciele a) dostawcy zł 5.903.67, b) odbiorcy zł 50.00, c) różni zł 7.961.97, Razem zł 13.915.64, Sumy przechodnie zł 71.901.10, Zysk do podziału przenies. zysku z 1933 r. zł 5.418.38. zysk w r. operac. 1934 zł 86.874.94, Razem zł 92.293.32, **Razem pasywa** zł **717.152.19**.

Różni za kaucje zł. 137.000.00.

Rachunek strat i zysków.

WINIEN. — Koszty administracji zł 130.820.00, Koszty handlowe zł 101.901.76, Podatki i opłata stemplowa zł 97.755.64, Świadczenia socjalne zł 25,493.21, Procenty i damno zł 20.734.45, Straty zł 575.70, Amortyzacja zł 16.184.74, Zysk do podziału przenies. z 1933 r. zł 5.418.38, zysk w r. operac. 1934 zł 86.874.94, **Razem** zł **485.758.82**.

MA. — Przeniesienie zysku z 1933 r. zł 5.418.38, Zysk na fabrykacji zł 469.116.94, Różne wpływy zł 11.223.50, **Razem** zł 485.758.82

Podział zysku.

Na dywidendę zł 18.00 od akcji zł 72.000.00: Dotacja na kapitał zapasowy zł 12.000.00; Gratyfikacja dla urzędników za 1934 r. zł 3.005.00, Przeniesienie na 1935 r. zł 5.288.32, Razem zł. 92.293.32.

Sprawozdanie za 1934 r. zostało zatwierdzone przez Walne Zgromadzenie Akcjonarjuszów w dn. 15 maja 1935 r.

Fabryka Szkła dawniej S. Reich i S-ka, Sp. Akc.
w Zawierciu

Bilans zamknięcia na dz. 31 grudnia 1934 r.

STAN CZYNNY — I. Majątek stały: Grunty zł 32.303.40; Budynki: a) fabryczne zł 1.064.485.52, b) gospodarcze zł 267.158.92. c) mieszkalne zł 781.429.35; Razem zł 2.113.073.79; Budowle niewykończone zł 30.558.83; Urządzenia techniczne (maszyny, piece, generatory, bocznica i t. p.) zł 1.628.444.00; Inwentarz zakładowy i biurowy: a) żywy zł 1.900.00, b) martwy (ruchomości) zł 195.272.44; Razem zł 197.172.44; II. Majątek płynny: Gotówka w kasie i w bankach zł 85.906.51; Papiery procentowe zł 8.772.00; Weksle w portfelu i inkasie zł 32.935.28; Udziały w innych przedsiębiorstwach zł 1.000.00; Materjały; a) surowce zł 42.250.62, b) pomocnicze i pędne zł 72.179.16; Razem zł 114.429.78; Półfabrykaty zł 31.062.60; Gotowe towary zł 176.395.66; Dłużnicy: a) odbiorcy zł 307.471.59, b) różni zł. 48.915.22; Razem zł 356.386.81; Kaucje zł 8.362.60; Sumy przechodnie: wydatki, dotyczące okresu przyszłego zł 3.600-00; Strata za 1934 r. zł 742.131.96; **Ogółem stan czynny** zł. **5.562.535.66.**

Sumy pozabilansowe. Dłużnicy za żyra wekslowe zł 45.147.08.

STAN BIERNY. — I. Kapitały własne: Kapitał zakładowy zł. 2.500.000.00; Kapitał zapasowy zł 541.326.28; Kapitał rezerwy specjalnej zł 99.531.58; II. Kapitał amortyzacyjny: a) saldo z roku ubiegłego zł 1.959.613.71, b) odpisano w roku sprawozdawczym zł 9.556.07, c) dopisano w roku sprawozdawczym zł 226.924.96; Razem zł 2.176.982.60; III. Zobowiązania: Wierzyciele: a) zaległe podatki zł 24.485.37, b) dostawcy krajowi zł 103.898.55, c) dostawcy zagraniczni zł 13.573.58, d) odbiorcy zł 1.826.29, e) różni zł 73.579.14, Razem zł 217.362.93, Sumy przechodnie: a) zarobki robotników do wypłaty w styczniu 1935 r. zł. 26.481.30, b) inne zł. 850.97, Razem zł 27.332.27, **Ogółem stan bierny 5.562.535.66.**

Sumy pozabilansowe. Zobowiązania z tytułu żyr na wekslach odbiorców zł 45.147.08.

Rachunek strat i zysków

STRATY. — 1) Koszty administracji ogólnej zł 288.221.73, 2) Koszty fabrykacji zł 1.624.541.30, 3) Koszty sprzedaży zł 179.089.08, 4) Koszty dyskonta zł 6.732.88, 5) Podatki państwowe i komunalne zł 89.311.31, 6) Różnice kursowe zł 4.118.92, 7) Odpisy amortyzacyjne zł 226.924.96, 8) Strata na odbiorcach zł 42.013.40, 9) Strata na pożarze zł 13.667.65, 10) Inne wydatki zł 18.159.57, **Ogółem** zł **2.492.780.80.**

ZYSKI. — 1) Rachunek towarów zł 1.740.145.97, 2) Różnice kursowe zł 2.410.52, 3) Zwrot sum spisanych zł 2.913.00, 4) Odsetki otrzymane zł 5.178.35, 5) Dochód z nieruchomości zł 1.00, 6) Strata zł 742.131.96, **Ogółem** zł **2.492.780.80.**

IMPORT I EKSPORT WYROBÓW SZKLANYCH
za I półrocze 1935 r., pg krajów:

KRAJE	PRZYWÓZ I—VI 1935 Kg.	PRZYWÓZ I—VI 1935 zł.	WYWÓZ I—VI 1935 Kg.	WYWÓZ I—VI 1935 zł.
Anglja	540	3.200.—	10.000	14.400.—
Austrja	25.060	113.200.—	33.900	26.300.—
Belgja	149.340	174.100.—	—	—
Czechosłowacja	512.240	534.600.—	15.730	12.700.—
Egipt	—	—	4.800	6.000.—
Francja	2 420	20.600.—	10	10.—
Holandja	14.800	56.000.—	1.610	2.010.—
Niemcy	72.200	278.400.—	6.880	4.600.—
Palestyna	—	—	108.540	81.400.—
St. Zjedn. Am. Półn.	10	100.—	8.630	21.500.—
Węgry	3.900	24.000.—	—	—
Włochy	1.110	4.400.—	17.600	27.100.—
Razem	781.620	1.208.600.—	207.700	196.020.—
Stłuczka:				
Austrja	227.100	14.000.—	—	—
Czechosłowacja	313.100	21.000.—	—	—
Niemcy	951.700	90.000.—	—	—
Razem	1.491.900	125.000.—	—	—
OGÓŁEM	2.273.520	1.333.600.—	207.700	196.020.—

Cena za ogłoszenia: Strona 100 zł., 1/2 strony 60 zł., 1/4 strony 30 zł., 1/8 strony 15 zł.

Wydawca: ZWIĄZEK HUT SZKLANYCH w POLSCE. Redaktor: Antoni Tarwid

Druk. „Royal", W-wa, Chmielna 30. Tel. 5.95-71.

(Początek na str. 2 okładki)

Pozycja taryfy celnej	NAZWA TOWARU	PRZYWÓZ I—VI 1935 kg.	PRZYWÓZ I—VI 1935 zł.	PRZYWÓZ I—VI 1934 kg.	PRZYWÓZ I—VI 1934 zł.	WYWÓZ I—VI 1935 kg.	WYWÓZ I—VI 1935 zł.	WYWÓZ I—VI 1934 kg.	WYWÓZ I—VI 1934 zł.
909	Szkiełka do zegarków . . .	10	1.000	1.000	24.000	40	1.000	—	—
910	Mozaika i sztuczne części składowe mozaiki	10	100	200	100	—	—	1	10
911—912	Wata, przędza, oczy szklane, tkan. szklane i wyroby z nich; wyroby z waty i przędzy szklanej . .	1.100	11.000	800	8.000	—	—	1	10
913	Szkło tafl. nieszlif., niepolerowane grub. 5 mm. i mniej . . .	317.900	232.000	255.800	201.000	77.200	21.000	18.200	6.000
914	Szkło taflowe grub. powyżej 5 mm. nieszlifow., niepoler. niematowane	32.100	27.000	53.300	67.000	—	—	13.500	4.000
915	Szyby lustrzane szlifow., polerow., również matowane. . . .	179.800	259.000	175.600	290.000	500	2.000	—	—
916—919	Szyby lustrzane i szkło tafl. z brzegiem szlif. (biseauté) z naprawą lustrzaną ozdobne z upiększen., malowidłami, również składane w oprawie miedzianej ołowionej i t. p.	100	1.000	100	1.000	200	1.000	0	0
920—921	Lustra gotowe w oprawach . .	0	0	0	100	40	400	400	3.000
922—923	Szkło taflowe z wtopioną siatką drucianą lub z wtopionym drutem wszelkiej grubości i sklejane .	2.300	9.000	1.600	2.000	—	—	600	400
924	Wyroby, oprócz osobno wymienion., ze szkła białego, barwnego, przeznaczone do celów techniczn., balony do fabrykacji żarówek . .	22.100	150.000	16.700	107.000	100	3.000	100	300
	Razem	776.161	1.425.110	622.450	1.141.600	331.900	360.411	424.232	572.521
896	Masa szklana w kawałkach do fabrykacji szkła; łom szklany: szkło rozbite, odłamki wyr. szklan., odłamki szkła taflow., szyb lustrz. i luster o powierzchni mniej niż 200 cm² w prostokącie, jaki można wyciąć z odłamka . . .	2.489.200	164.000	1.321.100	58.000	—	—	—	—
	OGÓŁEM	3.265.361	1.589.110	1.943.550	1.199.600	331.900	360.411	424.232	572.521

PRODUKCJA i ZBYT SZKŁA w MIESIĄCU CZERWCU 1935 r.

według danych Głównego Urzędu Statystycznego.

RODZAJ SZKŁA	Produkcja tonn	Produkcja tys. zł.	Zbyt tonn	Zbyt tys. zł.
Szkło taflowe	1.137	522	1.063	417
Szkło butelkowe	2.114	865	2.691	1.099
w tem monopolowe	(1.022)	(396)	(1.473)	(570)
Szkło stołowo-galanteryjne	713	604	792	672
	3.964	1.991	4.546	2.188

KOSIEZ i S-KA

WYTWÓRNIA PRZYRZĄDÓW SZKLANYCH NAUKOWYCH i TECHNICZNYCH

WARSZAWA, UL. WARECKA 8.

TELEFON 6.97-94 — P. K. O. 26.638.

BAROMETRY

MANOMETRY

Mc. Leoda i Piraniego, POMPY: DYFUZYJNE, LANGMUIRA I INNE, POMPKI WODNE, DEWARY, PRZERYWACZE RTĘCIOWE do WSZELKICH AMPERAŻY

PIPETY, BIURETY Buntego, I INNE EUDIOMETRY, MIKROBIURETY, KOLBY MIAROWE I INNE.

CHŁODNICE, REKTYFIKATORY, DEFLEGMATORY

PROBÓWKI DO WIRÓWEK WSZELKICH TYPÓW, PROBÓWKI ZE SZKŁA RÓŻNYCH GATUNKÓW, EKSIKATORY, ap. Kippa i Kaliaparaty

KOLBY DESTYLACYJNE KOLBY CLAISENA, KOLBY KORLEISSA, KOLBY KUMAGAWY

EBULJOSKOPY w/g PROF. W. ŚWIĘTOSŁAWSKIEGO NACZYŃKA ELEKTRODOWE — SOXLETY

ORSATY, ANALIZATORY, LEPKOŚCIOMIERZE

SZLIFY NORMALNE, KRANY

WSZELKIE WYROBY Z KWARCU

DZIAŁ MECHANIKI PRECYZYJNEJ

DZIAŁ STOLARSKI

TERMOMETRY

techniczne,
laboratoryjne,
pokojowe,
zaokienne,
kąpielowe i inne

produkuje

Fabryka Naczyń Szklanych Laboratoryjnych

B-cia STROSZNAJDER

Warszawa

Leszno Nr. 78

telef. 11.61-33

Tel. dyr. 11.72-09

CENTRALA HANDLOWA

CZŁONKÓW ZWIAZKU HUT SZKLANYCH W POLSCE

Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie.

Warszawa, Traugutta 3, tel. 291-89.

Założona w roku 1925 przez małe grono hut celem zakupu surowców, chemikaljów, maszyn oraz materjałów ogniotrwałych do pieców i wanien hutniczych, Spółdzielnia powoli, ale stale powiększa zakres swej pracy. Obecnie, po ukończeniu w roku sprawozdawczym 9 lat swego istnienia, może poszczycić się, że przetrzymała kryzys.

Rok 1934 wykazał również, jak i ubiegłe lata, pewien zysk i członkowie Spółdzielni, poza ustawową dywidendą, otrzymali 2% premji od obrotu ze Spółdzielnią.

Oferty na życzenie odbiorców wysyłamy odwrotną pocztą.